

ISTEN VELED, ANNA-MAIJA!!!

-Fr. Cedric Prakash sj*

Drága Anna-Maija! Nehezen tudom elhinni, hogy nem vagy.

Amikor meghallottam, hogy augusztus 25-én hazatértél, az első fohászm a HÁLA fohásza volt: szívből megköszöntem Istennek mindazt, amit nekem és oly' sokaknak jelentettél, s nem csupán Finnországban, hanem itt, Gujarat-ban is, és a világban még nagyon sokfelé.

Utoljára április 14-én találkoztunk a Pakilan Hyvan Paimenen templomban. Máig bennem él ennek a találkozásnak a szépsége: ahogyan rám tekintettél, és ahogyan talán újra átélted ennek a nagyon különös kapcsolatnak a közel négy évtizedét. Azon a napon sok mindent próbáltam elmondani neked, de mindig csak annyit válaszoltál: "boi! boi! boi!". Még mindig dédelgetem a viszontlátásunkon való csodálkozásod és az örömed emlékét, és a könnyekét, amelyek törékeny arcodon csorogtak le, amikor rád terítettem az Indiából hozott kendőt. Igen, számomra is nagyon különös találkozás volt. És amikor elbúcsúztam Tőled a program végén, akkor a lelkem mélyén éreztem, hogy nem látlak többé! Így is történt.

De ma, amikor lélekben csatlakozom azokhoz, akik végső búcsút intenek Neked, azokat az erényeidet szeretném felemlíteni, amelyek sokak számára oly' kedvessé tettek Téged a hosszú évek alatt.

Együttérzés

Ha egyetlen tulajdonsággal kéne összefoglalnom Téged, akkor az az együttérzés lenne. Számos alkalommal és nagyon különböző módokon láttam, ahogy túlcserdült Benned az együttérzés. Mindegy, hogy ki volt a másik ember: mindig szakítottál időt arra, hogy adj: az idődet, önmagadat, szeretetedet. Akkor is, ha néha talán Finnország legelfoglaltabb embere voltál.

Nagyon megérintett - engem, számos munkatársamat és a Gujarat-i gyermekeket is - az a képességed, ahogyan kapcsolódn tudtál a mi erőfeszítéseinkhez. Alig ismertél bennünket, de az Oktatási Támogatási Programot (ESP) a sajátoddá titted olyan apróságok által, mint pl. amikor hímezett kézimunkákat gyűjtöttél össze Észtországból, Magyarországról és máshonnan, hogy azután eladd őket Finnországban, hogy az árát elküldhesd nekünk.

A gyermekeinkért végzett munkád, az erőfeszítéseid, és mások meggyőzésének képessége mind azt bizonyítják, hogy a szíved határtalan volt: nem volt benne másnak helye, csak az együttérzésnek!

Bátorság

Több ízben mondtam Neked, hogy igazán csodálatos asszony vagy! ("une femme formidable!" - ahogy a francia mondja). Nem azért, mintha erős lettél volna, hanem mert magad voltál az egyszerűség, és elég bátor voltál ahhoz, hogy megszokott módoktól eltérően cselekedj. Ezekben a napokban újra átnéztem az első, 1987-es finnországi utazásom sajtókivágásait, és az akkor készült sok-sok fényképet. És újra átéltem azokat a pillanatokot, amikor úgy éreztem, hogy képtelen vagyok Veled lépést tartani - több értelemben is!

Akkor is, (ahogyan máskor is) minden követ megmozgattál, hogy az utazásom ne csak tartalmas legyen, de - a Te bátorságodnak köszönhetően - számos ajtó is megnyíljon. Egy bele-nem-törődő lelket ismertem meg Benned, lett légyen szó bármilyen akadályról vagy nehézségről

Ez a bátor lélek mutatkozott meg számos alkalommal, amikor képes voltál átlépni az elnevezések, vagy a vallás, nemzetiség, etnikum vagy bármi más által emelt szűk korlátokon, hogy világunkat jobb helyé tudd. A finnek biztosan hálás szívvvel emelik Rád a poharukat a Benned személyessé vált bátorságért: egy nagyszerű asszony és szellemi vezető voltál. Ez a bátorság adott nekem és még sokaknak reményt.

Elkötelezettség

Végül, de nem utolsósorban: bámultam az elkötelezettségedet! Állhatatos és rendíthetetlen volt azok iránt az emberek és ügyek iránt, amelyeket a szívedbe zártál. Tudom, mennyire odaadó voltál szeretett Taisto-d iránt. A Te álmod az volt, hogy egyszer ejuss Indiába, hogy meglátogass bennünket, hogy lásd a munkákat; Taisto-tól ez teljesen idegen volt. Halálosan rettegett attól, hogy valami baj ér Téged itt; így aztán az életében sosem vágta neki ennek az útnak. És amikor már valóban tervezgetted a látogatásodat, akkor Istennek más tervei voltak veled: akkor kaptad azt a betegséget, amelytől most már teljesen megszabadultál. Igen, Anna-Maija, bár sosem jutottál el Gujarat-ba, de a munkánk iránti elkötelezettséged sosem lankadt.

A legmélyebb elkötelezettség a Mesterhez kötött. Az Ő tanítványa voltál, teljesen az Ő képére és hasonlatosságára alakítva az életedet. Mindenedet odaadva a környezetekben lévőknek: legyenek azok a Morbacka-i macskák, a

téged körülölelő természet, esetleg egy könyv vagy vers megírása. Aki csak ismert, biztosan tudta, hogy az elkötelezettség megingathatatlan

Annyi mindent szeretnék még elmondani Rólad, Anna-Maija. Rólad, aki nagy hatással voltál az életemre! Fiatal jezsuita noviciusként mindig nagyon vártam hosszú, kézírásos leveleidet, és a kézzel készített, gyönyörű képeslapjaidat, amelyeket az utazásaidról küldtél nekem. Máig kincsként őrök jónéhányat.

Számos finnországi utazásom során mindig öröm volt Veled találkozni, és engedni, hogy körbehordozz az országban a sok, aprólékos gonddal megszervezett programon.

Még sokáig folytathatnám ... - de szeretnék itt megállni ... és nagy-nagy KÖSZÖNÖM-öt mondani mindazért, amit számomra, a Gujarat-i gyerekeknek és sok felnőttnek, és még oly' sokaknak jelentettél.

Most nagy vigaszomra van a hit, hogy már azt az örök boldogságot élvezed, amelyet nagyon is megérdemelsz. Azt is tudom, hogy fentről is vigyázni fogsz rám, a munkánkra, mindannyiunkra itt a Földön...

Szóval, Anna-Maija, addig is, amíg megint találkozunk: KÖSZÖNÖM és ISTEN VELED!

2012. szeptember 22-én, Anna-Maija köszöntése temetésének napján.

(* *Fr. Cedric Prakash SJ* a Gujarat-i Oktatási Társaság Oktatási Támogatási Programjának igazgatója)

Cím: Newman Hall, P.B. No. 4002, Ahmedabad – 380 009, Gujarat, India